

Dans

pe linia orizontului

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți aparține autorului. Copyright 2020, Laura Rusu Ceban.
Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Carte distribuită de www.piatadecarte.net

email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii, pe mail:
edituraletras@piatadecarte.com.ro

Editura Letras / www.letras.ro
contact@letras.ro

*Orice asemănare cu situațiile sau personajele
acestei cărți este absolut întâmplătoare.*

Autorul

Cuprins

I. Riturile-ndrăgostirii	7
Muzele.....	9
Odă femeii	11
Riturile-ndrăgostirii	13
Contemplarea sărutului.....	15
Furtună în larg	17
Scrisoare de bun-rămas.....	19
Deochiul	21
Nodul.....	23
Zborul cu îngerii	25
Manole	27
Inima mea se preschimbă în fluture.....	29
Fericirile.....	31

II. Îmbrățișează-mă pentru sfârșitul lumii	43
Înainte de „Adio”	45
Coborârea în Infern.....	47
Copiii de albie	49
1001	51
Par pari refertur	55
Ceremonialul durerii	59
Toamnă iar	61
Septembrie	63
Absurdul.....	65

 Îmbrățișează-mă pentru sfârșitul lumii	67
Ultima scrisoare	69
Jocul de-a îngerii.....	73
Orb de pază	77
La ceasul din urmă.....	79
Homebird	81

III. Odăile cu îngeri	83
Delirul	85
Crisalidele	87
Farsă în cer	89
Îngerii vorbesc	93
Matei	95
Împotrivirile	97
Chemarea la arme	99
Odăile cu îngeri	101

IV. Riturile trecerii	103
Dans pe linia orizontului	105
Genesis.....	107
REM.....	109
Jocul vârstelor.....	111
Riturile trecerii	113
Tăcerile de peste zi	115
Jocul ielelor	117
Dorului, la ceas de seară	119
Era într-o joi	123
Iertările	125
Pact pentru nemurire.....	127

I.

Riturile-ndrăgostirii

Muzele

Miresele cu rochii de mătase
Se scaldă în bătăile de lună,
Să fie-n lume cele mai frumoase
Când vor aduce-n suflete furtună.

Miresele cu ochii de lumină
Pășesc firav ca muze-n vârful ierbii,
Să aibă-n zori noroc de zi senină
Și-n urma lor se pleacă-n rânduri cerbii.

Miresele din turnuri de palate
Așteaptă-n pași de dans trecerea vremii
Și tremură pe-ascuns, înflăcărate,
Când se aud pe cai sosind boemii.

Miresele cu rochii rafinate

Își pregătesc iar băile de spumă,
Atingerile lor îmbălsămate
Tăcerii noptii să nu se supună.

Miresele cu ochii de albastru
Se unduiesc în valurile mării,
Rugând pe câte-un pescăruș măiastru
Ca junii lor să nu le dea uitării.

Miresele zâmbesc în catedrale
Ca îngerii - de neîndupăcate,
Întruchipând păcate ancestrale
Cu opulența fiicelor curate.

— Dans pe linia orizontului —

Odă femeii

Pasul ei gingaș, tremurând,
era-n odaia mea-nceput de primăvară.
Zările se despărțeau fierbinte la mijloc
și-n miezul de abis apărea ea,
prețioasă precum centrul unei lumini,
fremătând pe linia imaginară a orizontului:
împărăteasă peste suflete domnind,
mireasă a cuvintelor nespuse,
căile toate duc mereu la ea,
iar eu înc-o aştept
neputincios.

Riturile-ndrăgostirii

La ceasul întrerupt al somnului adânc,
pleoapa mi-am găsit-o prinsă într-un gând,
călcâiul strivind alene un val,
tâmpla cea rece iubind trivial,
mâna mea dreaptă trecută-n aripă,
un ultim ecou călcând în risipă,
umărul stâng visând Carul Mare,
pieptul greoi, întors către Soare,
ochiul în țărână, verde, judecând,
talpa-ncovoiată astrele strigând,
buzele șoptind ușor împiedicate,
visele zburdând vii, nevătămate,
inima - scânteie toarsă în delir,
iară leacul singur - fericitul mir,

Respect pentru oameni și cărți
de-aș avea zăbavă de cele mărunte,
mi l-aș duce-n taină dorului din frunte.

— Dans pe linia orizontului —

Contemplarea sărutului

Flămândă,
o iapă a tocit un vârf de stâncă
pân-a devenit pietre.
Apoi
le-a rostogolit cu grijă
în spuma celei mai apropiate mări.

Când pietrele s-au înechat lângă maluri,
inimile lor au început să măsoare timpul.
Când valurile le-au lovit trupurile,
brațele slobode au cunoscut mângâiere.
Când vântul i-a urnit,
gurile s-au regăsit într-un dans
aruncându-i în ape.

și buzele de sare,
Îndrăgostitii uneau țărmurile și zările,
și capetele neumblate ale pământului.

— Dans pe linia orizontului —

Furtună în larg

Se zbate-n două trupuri, din două voci chemare,
Aceeași șoaptă fadă în care și-au rostit,
Cu piepturile arse și ochii înspre Soare,
Iubirea-n veci promisă ce nu s-a împlinit.

Dar pasul lui o cere din bolțile cu sfinți
Ce frunțile își pleacă la tălpile-i fierbinți.
De-atâta căutare, în drum la răsărit
Un chip i se arată cu trupul ostenit.

Din ochii lui albaștri, ce-o apă se făcură
Sub genele ei negre ce orizontu-l curmă,
Un val de volburi crește și mările murmură,
Iar cozile de pești se pierd în băi de spumă.